

Datum van
inontvangstneming

:

18/01/2023

Zaak C-717/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

23 november 2022

Verwijzende rechter:

Rayonen sad Svilengrad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

10 november 2022

Verzoekende partij:

„SISTEM LUX” OOD

Tot bestuurlijke bestraffing bevoegde autoriteit:

Teritorialna direksia „Mitnitsa Burgas”

Betrokkene:

Rayonna prokuratura Haskovo, teritorialno otdelenie Svilengrad

Voorwerp van het hoofdgeding

Beroep ingesteld door „SISTEM LUX” OOD, gevestigd te Šabac (Servië), tegen een boetebeschikking van 2021 van de adjunct-directeur van de Teritorialna direksia „Mitnitsa Burgas” (regionale directie douanekantoor Burgas, Bulgarije).

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van het Unierecht; artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 42, lid 2, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, waarin de soorten bestuurlijke sancties die kunnen worden opgelegd voor het niet naleven van de douanewetgeving limitatief worden opgesomd, juncto artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling zoals die van artikel 233, lid 6, van de Zakon za mitnitsite (douanewet), die als aanvullende bestuurlijke sanctie voorziet in confiscatie (ontneming van eigendom ten gunste van de staat) van het voorwerp van de overtreding, ontoelaatbaar is? Is de confiscatie van het voorwerp van de overtreding toelaatbaar wanneer de geconfisqueerde goederen toebehoren aan een andere persoon dan de overtreder?
- 2) Moet artikel 42, lid 1, van verordening (EU) nr. 952/2013 juncto artikel 49, lid 3, van het Handvest aldus worden uitgelegd dat een nationale regeling zoals die van artikel 233, lid 6, van de Zakon za mitnitsite, die naast de sanctie „geldboete” als aanvullende sanctie voorziet in de confiscatie (ontneming van eigendom ten gunste van de staat) van het voorwerp van de overtreding, als een onevenredige sanctionerende ingreep in het eigendomsrecht die niet in verhouding staat tot het nagestreefde legitieme doel, in de volgende gevallen ontoelaatbaar is: in het algemeen in gevallen waarin de geconfisqueerde goederen die het voorwerp van de overtreding waren, toebehoren aan de overtreder, en in gevallen waarin zij toebehoren aan een derde die niet de overtreder is, en in het bijzonder in gevallen waarin de dader de overtreding niet opzettelijk maar uit onachtzaamheid heeft begaan?
- 3) Moeten de bepalingen van artikel 2, lid 1, van kaderbesluit 2005/[212] juncto artikel 17, lid 1, van het Handvest en gelet op het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 14 [januari] 2021 in zaak C-393/19, bij wijze van argumentum a fortiori aldus worden uitgelegd dat deze ook van toepassing zijn op gevallen waarin de handeling geen strafbaar feit maar een bestuursrechtelijke overtreding is, waarbij het verschil tussen beide slechts bestaat in het criterium „op grote schaal” met betrekking tot de waarde van het voorwerp van de smokkel zoals aangenomen in de rechtspraak[?] Moeten in dit geval artikel 1, vierde streepje, van kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen, en artikel 2, punt 4, van richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie aldus worden uitgelegd, dat met het begrip „confiscatie” specifiek een straf of maatregel wordt bedoeld die door een rechter moet worden opgelegd en niet door een bestuurlijke autoriteit kan worden bevolen, en is bijgevolg een nationale regeling zoals die van

artikel 233, lid 6, juncto artikel 231 van de Zakon za mitnitsite ontoelaatbaar[?]

Wetgeving en rechtspraak van de Unie

Verordening (EG) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie, artikel 42, leden 1 tot en met 3

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikelen 17 en 49

Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie, artikel 2

Kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen, artikelen 1 en 2

Arrest van het Hof van Justitie in zaak C-393/19

Nationale bepalingen

Zakon za mitnitsite (douanewet), artikel 231, artikel 233, leden 1 tot en met 8

Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (wet inzake bestuursrechtelijke overtredingen en bestuurlijke sancties, artikel 7, leden 1 en 2, artikel 33, leden 1 en 2, artikel 36, leden 1 en 2, artikel 53, leden 1 en 2

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 Op 28 mei 2021 reed VU (hierna: bestuurder) vanuit Turkije in de richting van Servië, kwam omstreeks 10.00 uur aan bij de douanepost „Kapitan Andreevo” en stelde zich op in de rijstrook voor „binnenkomende vrachtwagens” met een vrachtwagencombinatie bestaande uit een trekker van het merk „Mercedes” en een daaraan gekoppelde oplegger.
- 2 De vrachtwagencombinatie werd onderworpen aan een controle van de douanedocumenten en geregistreerd in de module „tolheffingen en vergunningsprocedures” van het Bulgarska integrirana mitnicheska informationna sistema na Agentsia Mitnitsi (Bulgaars geïntegreerd douane-informatiesysteem van de douaneautoriteit, BIMIS).
- 3 Volgens het dienstrooster van 28 mei 2021 was een bepaalde douaneambtenaar ingedeeld voor de „controle van de douanedocumenten en de registratie daarvan in de module „tolheffingen en vergunningsprocedures”” Bij de controle van de

douaneaangifte stelde deze douaneambtenaar vast dat de in de begeleidende documenten vermelde goederen niet overeenkwamen met de gegevens van de elektronische weegschaal. In de documenten waren 6 234 kg en vijf pakketten vermeld. Zoals blijkt uit het weegbriefje gaf de weegschaal 38 960 kg aan. Op basis van de kentekenbewijzen van het voertuig stelde de douaneambtenaar vast dat het lege voertuig ongeveer 15 000 kg woog en dat voor het verschil van 17 726 kg dus geen documenten waren overgelegd. Vanwege het vastgestelde verschil heeft de douaneambtenaar het voertuig apart gezet voor een röntgeninspectie. Na controle met het röntgenapparaat bleek dat er meer goederen waren geladen dan aangegeven. Op 28 mei 2021 begon de controle van de vrachtwagencombinatie in de garage die bestemd is voor grondige controles op de rijstrook voor „binnenkomende vrachtwagens” in aanwezigheid van de bestuurder. In het laadruim werden 13 pallets met aluminium profielen van verschillende afmetingen, lengtes, breedtes, hoogtes en kleuren aangetroffen. Vijf van de pakketten in het laadruim kwamen, in overeenstemming met de documenten, volledig overeen met de lading van de verzendende onderneming „SISTEM ALYUMINYUM SANAYI VE TIDZHARET”. Het bleek dat de goederen in de acht pakketten van de verzendende onderneming „PELIT ARSLAN KONTPARLAK FABRIKASA A.SH.” AD niet waren aangegeven. Het betrof: aluminium platen van 6 mm [hoogte] en een afmeting van 2,80 x 1,30 m, in totaal 728 m², aluminium platen van 12 mm [hoogte] en een afmeting van 3,66 x 1,40 m, in totaal 307,44 m², aluminium platen van 12 mm [hoogte] en een afmeting van 3,66 x 1,54 m, in totaal 152,18 m², en aluminium platen van 4 mm [hoogte] en een afmeting van 2,80 x 1,30 m, in totaal 152,88 m², alles bij elkaar 1 340,5 m².

- 4 In verband met het door de bestuurder gepleegde feit is op 28 mei 2021 een besluit van de Teritorialna direktsia „Juzhna morska” (regionale directie „Juzhna morska”) uitgevaardigd inzake de vaststelling van een bestuursrechtelijke overtreding wegens een overtreding zoals bedoeld in artikel 233, lid 1, van de Zakon za mitnitsite, op grond waarvan door de regionale directie „Juzhna morska” een bestuursrechtelijke strafprocedure is ingeleid. De niet-aangegeven aluminium platen en de door de bestuurder bestuurde vrachtwagencombinatie werden samen met de contactsleutel en de kentekenbewijzen in beslag genomen tegen afgifte van kwitanties.
- 5 Vanwege de hoge waarde van de litigieuze goederen werd een voor opsporingen verantwoordelijke douane-inspecteur ingelicht, die krachtens artikel 212, lid 2, van de Nakazatelen kodeks (wetboek van strafrecht) bij de regionale directie douanekantoor Burgas een opsporingsonderzoek instelde naar een strafbaar feit overeenkomstig artikel 242, lid 1, onder e), van dat wetboek. Overeenkomstig de interpretatieve uitspraak van 2015 van de Obshtoto sabranie na nakazatelnata kolegia na Varhovnia kasatsionen sad (voltallige zitting van de strafkamer van de hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Bulgarije) en artikel 33, lid 3, van de Zakon za administrativnite narushenia i nakazania werd de bestuursrechtelijke strafprocedure beëindigd.

- 6 De bovengenoemde litigieuze goederen en de vrachtwagencombinatie zijn als bewijsmateriaal in de procedure gebracht. Met een bewaarbewijs van 3 augustus 2021 werden zij overgedragen aan een opslagverantwoordelijke van de regionale directie douanekantoor Burgas.
- 7 Op 1 juni 2021 werd de bestuurder, een Servische onderdaan, als verdachte toegevoegd aan het opsporingsonderzoek wegens een strafbaar feit op grond van artikel 242, lid 1, onder e), van de Nakazatelen kodeks.
- 8 Tijdens het onderzoek werd vastgesteld dat de handeling geen strafbaar feit vormde omdat het subjectieve kenmerk van het strafbare feit niet kon worden bewezen. Volgens de Nakazatelen kodeks kan het betrokken feit alleen opzettelijk, doelbewust, worden gepleegd, dat wil zeggen wanneer de dader zich ervan bewust is dat het feit een gevaar oplevert voor de samenleving en de gevaarlijke gevolgen ervan voor de samenleving voorziet en beoogt te bewerkstelligen. In dit specifieke geval ontbrak het bewijs daarvoor.
- 9 Op 25 mei 2021 werden door de verzendende onderneming „SISTEM ALYUMIYUM SANAYI VE TIDZHARET” in Istanbul (Turkije) in aanwezigheid van de bestuurder vijf pakketten aluminium profielen met een brutogewicht van 6 234 kg in de oplegger geladen.
- 10 Op 27 mei 2021 heeft de verzendende onderneming „PELIT ARSLAN KONTPARLAK FABRIKASA A.SH.” AD in Istanbul in aanwezigheid van de bestuurder nog eens acht pakketten aluminium profielen en twee pakketten catalogi met een totaal brutogewicht van 16 780 kg in de oplegger geladen.
- 11 De bestuurder heeft de hem door de twee afzenders overhandigde documenten ter verwerking aangeboden aan het expeditiebedrijf „Fidan Market”, Kapikule (Turkije).
- 12 Het is bewezen dat de bestuurder „volledig nalatig was met betrekking tot de documenten voor de inklaring van de lading die hij vervoerde. Hoewel hij aanwezig was bij het laden en wegen van de goederen, heeft hij de plicht geschonden die op hem als bestuurder van een internationaal transport rust om de hem overhandigde documenten te bekijken en de inhoud ervan te controleren, met name wat betreft de overeenstemming ervan met de werkelijk vervoerde goederen”.
- 13 Krachtens artikel 243, lid 1, punt 2, van de Nakazatelen-protsesualen kodeks (Bulgaars wetboek van strafvordering) is bij beschikking van de Okrazhna prokuratura Haskovo (regionaal parket Haskovo, Bulgarije) van 5 oktober 2021 de strafprocedure van de regionale directie douanekantoor Burgas tegen de op 9 maart 1977 in Novi Pazar (Servië), geboren bestuurder beëindigd. Bij brief heeft de Okrazhna prokuratura Haskovo het dossier samen met deze beschikking toegezonden aan de directeur van de regionale directie douanekantoor Burgas om de zaak vanuit het oogpunt van een mogelijke gepleegde bestuursrechtelijke overtreding te beoordelen.

- 14 Na het bestuderen van het dossier van het opsporingsonderzoek van de regionale directie douanekantoor Burgas besloot de tot bestuurlijke bevoegde autoriteit dat de handeling van de bestuurder een bestuursrechtelijke overtreding vormde in de zin van artikel 233, lid 1, van de Zakon za mitnitsite, waarvan de criteria overeenkomen met die van artikel 242, lid 1, onder e), van de Nakazatelen kodeks.
- 15 In het concrete geval waren het subject en het voorwerp van de strafrechtelijke en bestuursrechtelijke procedure identiek.
- 16 Daarom is overeenkomstig artikel 36, lid 2, van de Zakon za administrativnite narushenia i nakazania de onderhavige bestuursrechtelijke strafprocedure van de regionale directie douanekantoor Burgas ingeleid.
- 17 De bestuurder heeft zijn plicht geschonden om de litigieuze goederen naar behoren bij de douaneautoriteit aan te geven. De goederen die hij vervoerde, waren niet van oorsprong uit de Europese Unie en een mondelinge aangifte is niet geoorloofd. Er is sprake van schending van de in de douanewetgeving vastgestelde verplichtingen betreffende het binnenbrengen van niet-Uniegoederen in het douanegebied van de Unie. Artikel 158, lid 1, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad luidt: „Voor alle goederen die bestemd zijn om onder een douaneregeling te worden geplaatst, met uitzondering van de regeling vrije zone, moet een douaneaangifte tot plaatsing onder de desbetreffende regeling worden gedaan.”
- 18 Om deze redenen werd aangenomen dat er sprake was van schuldig gedrag, waarbij de handeling uit onachtzaamheid was gepleegd, aangezien de bestuurder, hoewel hij de gevaarlijke gevolgen voor de samenleving van de handeling niet wilde bewerkstelligen, deze had moeten en kunnen voorzien.
- 19 Artikel 7, lid 2, van de Zakon za administrativnite narushenia i nakazania luidt als volgt: „Handelingen uit onachtzaamheid worden alleen in de uitdrukkelijk bepaalde gevallen niet bestraft.” De Zakon za mitnitsite bevat geen bepaling die aansprakelijkheid uitsluit voor handelingen uit onachtzaamheid in de zin van artikel 233, lid 1, van deze wet.
- 20 In het opsporingsonderzoek werd de marktwaarde van de litigieuze goederen vastgesteld, maar bij de toepassing van de Zakon za mitnitsite is de douanewaarde als objectief criterium doorslaggevend. Derhalve is bij advies van 8 november 2021 van het bij beschikking van de directeur van de regionale directie douanekantoor Burgas aangestelde comité de douanewaarde van de litigieuze goederen vastgesteld, en wel op 73 140,06 leva [BGN] (drieënzeventigduizend honderdveertig leva en zes stotinki).
- 21 Op basis van de bevindingen van het in de procedure gelaste en opgestelde taxatierapport van het motorvoertuig is de waarde van de vrachtwagencombinatie vastgesteld op 74 016,53 BGN (vierenzeventigduizend zestien leva en drieënvijftig stotinki).

- 22 Volgens artikel 233, lid 8, van de Zakon za mitnitsite, dat voorziet in een sanctie, moet worden beoordeeld of de waarde van de litigieuze goederen en de waarde van het voertuig waarmee de smokkelwaar is vervoerd, in een redelijke verhouding tot elkaar staan.
- 23 Volgens het arrest van het Hof van Justitie van 14 januari 2021 in zaak C-393/19 kunnen voor het plegen van smokkel gebruikte hulpmiddelen die eigendom zijn van een derde te goeder trouw die niet de overtreder is, echter niet worden geconfisqueerd. Overeenkomstig artikel 633 van de Grazhdanski protsesualen kodeks (Bulgaars wetboek van burgerlijke rechtsvordering) zijn de arresten van het Hof van Justitie bindend voor alle rechterlijke instanties en organen van de Republiek Bulgarije. Dienovereenkomstig heeft de Konstitutsionen sad (grondwettelijk hof, Bulgarije) in zijn arrest van 30 september 2021 de bepaling van artikel 242, lid 8, van de Nakazatelen kodeks ongrondwettig verklaard wat betreft het onderdeel „zelfs indien [het] geen eigendom van de dader is”, dat mutatis mutandis overeenstemt met artikel 233, lid 8, van de Zakon za mitnitsite.
- 24 Uit de kentekenbewijzen van de trekker van het merk „Mercedes” en de oplegger van het merk „Schmitz” blijkt dat zij eigendom zijn van de Servische rechtspersoon „ZEBEX” D.O.O.
- 25 In het bestuursrechtelijke strafdossier bevindt zich een aangifte van 26 november 2021 met een uittreksel uit het handelsregister van Belgrado (Servië), met Bulgaarse vertaling. Hieruit blijkt dat TS de wettelijke vertegenwoordiger en eigenaar van de vennootschap is. Vanuit juridisch oogpunt zijn de bestuurder als natuurlijke persoon en de Servische rechtspersoon ZEBEX D.O.O, met als enige wettelijke vertegenwoordiger en eigenaar TS, twee verschillende subjecten. Noch in de strafprocedure noch in de daaropvolgende bestuursrechtelijke strafprocedure is enig bewijs gevonden van de betrokkenheid van de vennootschap bij het door de dader gepleegde feit. De derde wist niet en kon niet weten dat zijn vermogen werd gebruikt voor smokkel en handelde dus te goeder trouw. Confiscatie van het voertuig zou een onevenredige en onduidbare ingreep in zijn eigendomsrecht vormen.
- 26 Uit deze omstandigheden werd geconcludeerd dat de vrachtwagencombinatie met de trekker van het merk „Mercedes” en de oplegger van het merk „Schmitz” niet kon worden geconfisqueerd, maar aan de eigenaar of aan een door hem gemachtigde persoon moest worden overhandigd.
- 27 De bestuurlijke strafautoriteit heeft vastgesteld dat de bestuurder de overtreding bedoeld in artikel 233, lid 1, van de Zakon za mitnitsite heeft gepleegd door op 28 mei 2021 bij de douanepost „Kapitan Andreevo” zonder medeweten en toestemming van de douaneautoriteit de bovengenoemde aluminium platen over de staatsgrens te vervoeren. Zij heeft derhalve een strafbeschikking (hierna: „boetebeschikking”) uitgevaardigd waarbij aan de bestuurder op grond van artikel 233, lid 1, van de Zakon za mitnitsite een bestuurlijke sanctie werd opgelegd in de vorm van een geldboete van 73 140,06 BGN

(drieënzeventigduizend honderd leva en zes stotinki), gelijk aan 100 % van de douanewaarde van de goederen. Op grond van artikel 233, lid 6, juncto artikel 233, lid 1, van de Zakon za mitnitsite werd de confiscatie van de aluminium platen met een douanewaarde van 73 140,06 BGN (drieënzeventigduizend honderdveertig leva en zes stotinki) tegen de bestuurder gelast, en werd bevolen dat de vrachtwagencombinatie die eigendom is van de Servische rechtspersoon „ZEBEX” D.O.O., bestaande uit de trekker van het merk „Mercedes” en de oplegger van het merk „Schmitz”, alsmede twee kentekenbewijzen en een contactsleutel, niet werden geconfisqueerd, maar aan de eigenaar of een door hem gemachtigde persoon moesten worden overhandigd.

- 28 De procedure voor de verwijzende rechter is ingeleid naar aanleiding van het beroep van „SISTEM LUX” OOD tegen de boetebeschikking van 2021 van de adjunct-directeur van de regionale directie douanekantoor Burgas.
- 29 Bij beslissing van 8 februari 2022 in de bestuursrechtelijke strafprocedure van de Rayonen sad Svilengrad (rechter in eerste aanleg Svilengrad, Bulgarije) heeft de rechter geweigerd de gegrondheid te onderzoeken van het beroep tegen de boetebeschikking van de adjunct-directeur van de regionale directie douanekantoor Burgas van 2021 en heeft hij de procedure beëindigd op grond dat het beroep van de vennootschap tegen deze boetebeschikking, waarmee werd verzocht om nietigverklaring van deze beschikking omdat zij onjuist en onrechtmatig was, niet-ontvankelijk was omdat op 17 januari 2022 [reeds] een vonnis was geweest in een bestuursrechtelijke strafprocedure inzake de betwisting door de overtreder van een door de adjunct-directeur van de regionale directie douanekantoor Burgas in 2022 gewezen boetebeschikking. Hoewel dit vonnis ten tijde van de beslissing nog niet onherroepelijk was, was het volgens deze rechter in beginsel ontoelaatbaar hierover opnieuw te beslissen, omdat dit zou kunnen leiden tot twee tegengestelde uitspraken.
- 30 De beslissing werd aangevochten. In de bestuursrechtelijke strafprocedure in cassatie heeft de cassatie-instantie bij beslissing van 1 juli 2022 de bestreden beslissing van de Rayonen sad Svilengrad van 8 februari 2022 in de bestuursrechtelijke strafprocedure van 2022 vernietigd met betrekking tot het onderdeel waarin het onderzoek ten gronde van het beroep van „SISTEM LUX” OOD tegen de boetebeschikking van de adjunct-directeur van de regionale directie douanekantoor Burgas van 2021 – waarbij de confiscatie was gelast van de goederen waarop de overtreding betrekking had, te weten de aluminium platen met een totale oppervlakte van 1 340,50 m² en een douanewaarde van 73 140,06 BGN – werd afgewezen, de zaak terugverwezen naar dezelfde rechterlijke instantie voor voortzetting van de procedure met betrekking tot dat onderdeel en de bestreden beslissing voor het overige bevestigd.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 31 De Rayonna prokuratura Haskovo, teritorialno otdelenie Svilengrad (regionaal parket Haskovo, regionale afdeling Svilengrad, Bulgarije) stelt dat haar deelname aan de bestuursrechtelijke strafprocedure niet noodzakelijk is, aangezien zij geen partij is in de gerechtelijke procedure en derhalve geen gebruik kan maken van de haar geboden mogelijkheid om te reageren op de door de procesgemachtigde van verzoekster gestelde vragen.
- 32 Volgens de procesgemachtigde van verzoekster zijn de aan het Hof van Justitie te stellen vragen essentieel voor een wijziging van de vaste rechtspraak van de Bulgaarse rechterlijke instanties en zouden de antwoorden daarop leiden tot rechtvaardigheid en een redelijke verhouding tussen de bestuursrechtelijke overtreding op grond van de Zakon za mitnitsite en de in dat verband vastgestelde aanvullende sanctie confiscatie (ontneming van eigendom ten gunste van de staat) van het voorwerp van de overtreding, wanneer de goederen toebehoren aan een andere persoon of vennootschap dan de overtreder, respectievelijk wanneer de overtreder de overtreding niet opzettelijk maar uit onachtzaamheid heeft gepleegd.
- 33 De regionale directie douanekantoor Burgas beroept zich op artikel 42, lid 1, van verordening nr. 952/2013. Ter ondersteuning van haar standpunt beroept zij zich voorts op de artikelen 79, lid 1, en 198, lid 1, van verordening nr. 952/2013. In het onderhavige geval ging het weliswaar om de confiscatie van goederen van een andere persoon dan de overtreder, namelijk de Servische verzoekende vennootschap „SISTEM LUX”, maar moest er rekening mee worden gehouden dat deze persoon de schuldenaar in de regeling „douanevervoer” was. Als zodanig was zij verplicht volledig aansprakelijk voor de douaneschuld en voor andere vorderingen van de staat op de goederen; bijgevolg kunnen haar sancties worden opgelegd in geval van niet-nakoming van deze verplichtingen. Bijgevolg is de confiscatie van het voorwerp van de overtreding die door de regionale directie douanekantoor Burgas overeenkomstig artikel 233, lid 6, van de Zakon za mitnitsite is opgelegd in de boetebeschikking, een sanctie wegens niet-naleving van de douanewetgeving in de zin van artikel 198, lid 1, onder a), van verordening nr. 952/2013; als maatregel die vereist is wanneer niet is voldaan aan een van de in de douanewetgeving vastgestelde verplichtingen betreffende het binnenbrengen van niet-Uniegoederen in het douanegebied van de Unie. Daarom staat artikel 42 van verordening nr. 952/2013 niet in de weg aan de bepaling van artikel 233, lid 6, van de Zakon za mitnitsite, die integendeel een proportionele en afschrikkende maatregel is tegen de niet-naleving van douaneverplichtingen. Voorts kan uit artikel 2 van het in de derde vraag genoemde kaderbesluit 2005/212 worden afgeleid dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen om ervoor te zorgen dat hulpmiddelen van feiten waarop een vrijheidsstraf van meer dan één jaar is gesteld, kunnen worden geconfisqueerd. De onderhavige zaak betrof een bestuursrechtelijke strafprocedure betreffende de overtreding „douanesmokkel”, waarvoor geen vrijheidsstraf is vastgesteld en die derhalve niet binnen de werkingssfeer van kaderbesluit 2005/2012 valt. Het kaderbesluit is evenmin *a fortiori* van toepassing, aangezien het ten doel heeft minimumnormen in te voeren

voor de confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van strafbare feiten. De regionale directie douanekantoor Burgas is derhalve van mening dat het verzoek om een prejudiciële beslissing aan het Hof van Justitie geen betrekking heeft op de onderhavige zaak, acht het bijgevolg ongegrond en stelt dat het moet worden afgewezen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzingsbeslissing

- 34 De verwijzende rechter acht het mogelijk dat de nationale bepaling van artikel 233, lid 6, van de Zakon za mitnitsite in strijd is met de in de verwijzing genoemde Unierechtelijke bepalingen indien de te confisqueren goederen toebehoren aan een andere persoon dan de overtreder of indien de overtreder de bestuursrechtelijke overtreding uit onachtzaamheid heeft gepleegd.
- 35 Volgens de verwijzende rechter kan de in artikel 233, lid 6, van de Zakon za mitnitsite bedoelde mogelijkheid om naast de sanctie „geldboete” de aanvullende sanctie confiscatie (ontneming van eigendom ten gunste van de staat) van het voorwerp van de overtreding op te leggen, leiden tot een gebrek aan evenredigheid tussen de bestuursrechtelijke overtreding en de opgelegde aanvullende sanctie confiscatie (ontneming van eigendom ten gunste van de staat) van het voorwerp van de overtreding, zoals als beginsel verankerd in artikel 42, lid 1, van verordening nr. 952/2013 juncto artikel 49, lid 3, van het Handvest. Voorts zouden bovengenoemde nationale bepalingen onverenigbaar kunnen zijn met het in artikel 17, lid 1, van het Handvest neergelegde recht dat eenieder vrijelijk over zijn rechtmatig verkregen eigendom kan beschikken en dat dit eigendom slechts om redenen van algemeen belang en tegen een billijke vergoeding kan worden ontnomen.
- 36 Indien in verband met een overtreding van de verplichting tot aangifte van goederen zoals bedoeld in artikel 233, lid 1, van de Zakon za mitnitsite, voor zover de handeling geen strafbaar feit vormt, een overeenkomstige sanctie moet worden opgelegd moet de aanvullende sanctie confiscatie (ontneming van eigendom ten gunste van de staat) van het voorwerp van de overtreding, die de eigenaar van de goederen die niet de overtreder is, of de overtreder die de overtreding niet opzettelijk maar uit onachtzaamheid heeft gepleegd, moet dulden, voldoen aan het vereiste van artikel 42, lid 1, van verordening nr. 952/2013 juncto artikel 49, lid 3, van het Handvest – dat maatregelen en procedures verbiedt wanneer de zwaarte van de straf niet in verhouding staat tot het strafbare feit respectievelijk de overtreding.
- 37 In het licht van het voorgaande is de verwijzende rechter van oordeel dat de nationale wetgeving van de Republiek Bulgarije mogelijk onverenigbaar is met het Unierecht en dat de in het Bulgaarse recht vastgestelde sancties mogelijk verder gaan dan nodig is om te voldoen aan de verplichting van artikel 42 van verordening nr. 952/2013 en om de met deze verordening nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken.